

senere kunde bruges, naar man vilde paa-lægge personlig Statskat. Det er ganske vist rigtigt, at i det Dieblis, man lægger Stat paa Embedsmænd eller i det Hele paa Personer, som faae Løn eller Vederlag, eller hvad jeg nu skal kalde det, af Statskassen, saa — jeg bruger det ærede Medlems egne Ord — tager man med den ene Haand, hvad man giver med den anden. Dette er meget rigtigt, men jeg tror dog alligevel, at det vilde føre til vanskelige Tilfælde, dersom man fulgte Reglen om Skattefrihed, idet Skatteprocenten nemlig er bevægelig, medens Lønningerne derimod ere mindre bevægelige, og jeg tror, at det vilde have den skadelige Følge, som det ærede Medlem ikke ønskede, at det skulde have, nemlig at man ved Ansættelse af Lønningerne vilde være tilbøielig til at sætte den lavere, naar de vare skattefri. Jeg tør ikke gjøre mig stort Haab om, at Vædringsforslaget under Nr. 2 vedtages; men Forslagsstillerne have dog anset det for deres Pligt at stille Forslaget. Det tredie Vædringsforslag er til § 28, det er kun en Redaktionsændring, som jeg beklager, at Styremedlemmerne i Udvalget ikke have været opmærksomme paa; de kunde da have sparet mig den Uleilighed. Der staar: „Dagpenge . . . daglig“, det er aabenbart en Gjentagelse. Skulde jeg tage feil i saa Henseende, saa haaber jeg at blive oplyst derom; men jeg kan ikke se Andet, end at Dagpenge daglig er ligesom „Maanedspenge maanedlig“ og „Marspenge aarlig“; det er en unødvendig Gjentagelse. — Der er et andet Punkt, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Jeg udtalte allerede ved 1ste Behandling med Hensyn til § 32, at jeg troede ikke, at den var aldeles udtømmende. Den handler om de Tilfælde, da Skatten skal bortfalde ved Udløbet af Tjerdingaaret; der gives vist endnu et Tilfælde: hvis en Kvinde er sat i Stat og gifter sig og kommer ind under Formuesælleskab, saa antager jeg, at samme Regel gjælder; dette er dog muligvis saa selvfølgelig, at det ikke behøver at omtales. Da jeg har Ordet, skal jeg udtale min Glæde over en Vædring i Løven, nemlig til § 37, idet man har foreslaaet at gjøre den kommunale Valgret uafhængig af Skatten. Jeg forundrer mig noget over, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) kan finde noget saa Radikalt deri. Sog synes dog, at den kommunale Valgret ikke kan være saa vigtig som den politiske, og den politiske er uafhængig af Statansættelsen. Ganske vist er en høiere Alder Betingelse for den politiske Valgret, nemlig 30 Aar, men det er ogsaa bekjendt, at Danmark i den Henseende ganske vist er

enestaaende, i den øvrige Verden giver 21 Aars Alderen Valgret. Det er kun Lidet, man i den Henseende hder de kjøbenhavnske Valgere ved at give dem denne udvidede Valgret som Vederlag eller som Trøst for stufede Forhaabninger, idet et til Flertal grændsende Mændretal hidtil ikke har kunnet opnaa at faae en eneste Plads i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Jeg glæder mig ogsaa over, at der til § 41 er foreslaaet en Vædring, ifølge hvilken § 16 i den nu gjældende kjøbenhavnske Skattelov ikke bliver ophevet; det er den, som sætter en bestemt Grændse for Skatteprocenten. Sog for sig skulde jeg ikke have Noget imod, at den kommunale Selvstændighed bliver saa stor som muligt; men saa længe de berettigede Vædringer ikke ere fuldegjorte, saa længe det store Mændretal ikke kan blive repræsenteret, saa længe Flertallet selv vil besætte alle Pladser i Borgerrepræsentationen, saa tror jeg det rigtigt at holde paa Uforandretheden af disse 3 pct.; jeg skal derfor bede Udvalget bestemt at fastholde det Standpunkt. Jeg udtaler dette ligeoverfor den ærede Ordfører, som stillede sig temmelig ligegyldig overfor dette Spørgsmaal.

Th. Nielsen: Inden jeg omtaler de Vædringsforslag, jeg agter at berøre, skal jeg gjøre et Par Bemærkninger til de ærede Ordførere for Mændretallene, nemlig de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) og Aarhus Amts 2den Valgkreds (Jagerslev). Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds bemærkede, at i en konstitutionel Stat maatte det absolut være Meningen, at det skulde være saa, at Regjeringen skulde fastsætte Arbejdsplanen. Jeg veed nu ikke, hvorledes det skal se ud i det ærede Medlems konstitutionelle Stat; det er formodentlig den Stat vi have, den finder han vel at være et Mønster for en konstitutionel Stat. Men jeg tror nok, at det ærede Medlem forvegler konstitutionel Stat af sin egen Art med parlamentarisk Stat, thi det er klart nok, at i en parlamentarisk Stat, hvor Regjeringen er i Overensstemmelse med Thingets Flertal, der kan man finde dette i sin Orden. Det har nu sikkert nok været Grundlovens Mening; vi have jo Vidnesbyrd fra en af dens Fædre for, at det var Grundlovens Mening, at her i Danmark skulde der være parlamentarisk Styre. Gaaende ud fra denne Forudsætning, er det ganske rigtigt, at Regjeringen maa fastsætte Thingets Arbejdsplan; det finder vist ogsaa Sted i de fleste virkelig parlamentariske Stater, at det er saa. Vi ere jo her i Landet komne langt